

**Openingswoord IPC 'mensenhandel in het digitale tijdperk' door Khadija Arib,
Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 14 maart 2016**

Dames en heren,

Er zijn twee werelden. Een wereld die wij zien als wij om ons heen kijken – een wereld waarin we ons vrij voelen om naar ons werk of naar school te gaan, of om af te spreken met familie of vrienden – en een duistere, schimmige wereld, eigenlijk een onderwereld, die zich grotendeels aan ons oog onttrekt. Een wereld waarin mensen worden onderdrukt en uitgebuit, en die zich kenmerkt door dwang, chantage en misleiding. Prostitutie, kinderporno en loverboys zijn voor de meeste mensen, gelukkig, geen onderdeel van hún wereld, van hun dagelijks leven, maar mensenhandel is een groot maatschappelijk probleem waarvoor we onze ogen niet mogen sluiten. Slavernij mag in onze Westerse wereld officieel niet meer bestaan; mensenhandel – moderne slavernij – komt nog altijd op grote schaal voor. Ik zie het als onze verantwoordelijkheid, van ons als volksvertegenwoordigers, om deze verborgen misdaad zichtbaar te maken en aan te pakken.

Dat is waarom de Eerste en Tweede Kamer er samen voor hebben gekozen om 'mensenhandel' opnieuw te agenderen tijdens het Nederlandse EU-Voorzitterschap. Ik zeg 'opnieuw', omdat we in 2010 ook een conferentie over mensenhandel organiseerden. Ik was toen voorzitter van de Kamercommissie voor Justitie, en mocht de conferentie openen. Ik herinner me nog de tentoonstelling op het Plein, met die grote zeecontainers, over vrouwen die werden verkocht om de prostitutie in te gaan. Dat we er nu nóg of weer over praten, illustreert dat het een thema is dat onze continue aandacht nodig heeft; waar we steeds opnieuw de aandacht op moeten vestigen, zowel bij de politiek als bij het brede publiek.

In déze conferentie ligt de focus op de vraag wat de invloed is van de voortgaande digitalisering. Zijn patronen veranderd sinds de komst van het internet? Maakt dit digitale tijdperk het voor daders steeds gemakkelijker om toe te slaan? Om kwetsbare groepen mensen zoals illegale immigranten of jonge meisjes te bereiken en afhankelijk te maken; afhankelijk op hele elementaire terreinen – geld, eten, een dak boven je hoofd.

Het inhoudelijk programma is gisterenavond al begonnen. De documentaires maakten heel indringend duidelijk wat de problemen zijn, en hoe enorm de impact is op het leven van slachtoffers en hun familie. Vaak zijn zij voor het leven getekend; is het maar moeilijk om dat gevoel van vrijheid, van eigenwaarde of waardigheid te hervinden. Wat ik bijzonder vind – en wat kenmerkend is voor het Nederlandse en ik denk ook úw parlement – is dat we in ons gesprek daarover niet stil blijven staan bij de problemen. Ja, het is goed dat we die benoemen, dat moet, maar onze verantwoordelijkheid is vooral om vooruit te kijken; om te kijken hoe het anders, hoe het béter kan. Vandaag zijn er gerenommeerde sprekers die ingaan op oplossingsrichtingen; die ons meenemen in de kansen die zij zien om mensenhandel te voorkomen, om slachtoffers te beschermen en om daders te vervolgen. Wie ik in het bijzonder

welkom wil heten, is allereerst de Nationaal Rapporteur Mensenhandel, Corinne Dettmeijer-Vermeulen, die ons samen met haar medewerkers heeft geadviseerd bij de totstandkoming van het programma van vandaag. Daarnaast een bijzonder en warm welkom voor Henriette Akofa Siliadin. Zij is één van de vele slachtoffers van mensenhandel, en vandaag bereid om haar levensverhaal met ons te delen en mensenhandel een gezicht te geven. Ik vind dat ontzettend moedig.

Dames en heren,

Dat we een themaconferentie over mensenhandel wilden organiseren, heeft ons parlement al lang geleden besloten. Wat we toen niet voorzagen, in ieder geval niet in die omvang, is de migratieproblematiek. Op het moment dat mensen de zeeën over worden gesmokkeld, op zoek naar een beter leven, in van die kleine, onbetrouwbare bootjes, balancerend tussen hoop en vrees, verschijnen ze letterlijk in ons gezichtsveld, worden ze onderdeel van de wereld die wij zien als we om ons heen kijken. Niet alleen van een afstandje, op televisie en in de kranten, maar soms heel dichtbij, bijvoorbeeld als er vluchtelingen worden opgevangen in onze nabije omgeving. Door heel Europa leeft het onder mensen, roept het emotie op. Het kan niet zo zijn dat wij daar als volksvertegenwoordigers níet over spreken. De alsmaar groeiende vluchtelingenstroom is één van de grootste uitdagingen van onze tijd, en nationale parlementen spelen een cruciale rol in het zoeken naar antwoorden. Dat is waarom we het programma van deze conferentie hebben uitgebreid, met twee parallelsessies over de migratieproblematiek.

Ook voor deze sessies geldt dat we goede, relevante sprekers bijeen hebben gebracht, die ons meer inzicht kunnen geven in achtergronden van de problemen, in de verschillende posities, in humanitaire hulp of beter nog: in mogelijke oplossingen. Het is belangrijk dat we die informatie met elkaar delen. Alleen als parlementariërs goed worden geïnformeerd, kunnen ze vorm en inhoud geven aan hun controlerende rol in de richting van zowel nationale overheden als de Europese Commissie. Dat is ook het overkoepelende thema in de zes conferenties die we als Nederlands parlement organiseren; we willen samen bouwen aan parlementaire controle op EU-besluitvorming.

In het verlengde daarvan sluit ik af met een citaat van Martin Luther King: "We komen misschien van verschillende schepen, maar nu bevinden we ons in dezelfde boot." Mensenhandel en migratie kunnen we niet alleen de baas, eenvoudigweg omdat het problemen zijn die niet stoppen bij onze eigen landsgrenzen. Het is belangrijk dat we sámen aftasten hoe we het beste kunnen omgaan met deze twee majeure en autonome kwesties, die tegelijkertijd ook sterk met elkaar samenhangen, en die ingrijpen op existentiële waarden als persoonlijke vrijheid, veiligheid en geborgenheid. Grote ontdekkingen en verbeteringen komen er alleen als we kennis en ervaring uitwisselen – dat geldt niet alleen voor regeringsleiders of ministers, maar nadrukkelijk ook voor volksvertegenwoordigers. Mede namens de Voorzitter van de Eerste Kamer heet ik u daarom van harte welkom, en wens ik u een constructief en informatief

gesprek, een belangrijke stap op weg naar structurele oplossingen voor problemen binnen en buiten ons blikveld.

Dank u wel.